

Bir Eylül Ağlıyordu

— ayfer tekin · 10 Eylül 2015

Eylül'ün ilk haftasıydı
Telaşlı bir havanın palavracı esintilerin sertliğiyle ağladı eylül
Yakıcı iç serzenişlerini saran kollarını sıvadı
Göğsüne vurarak yas giysilerini parçaladı
Yırtılmış atmosferden sızan ateşle dağıldı eylül

Sakalları yeni terlemiş delikanlı yiğitleri uğurlarken
"Ey melül ol" diyordu vakitsiz yaprağımı döken düzü
Mosmor kesiliyordu soluduğu her nefeste
Bir intizar sarıyordu gökleri
'Ey soyu soppu belirsiz dağ da gezen domuzlar'diyerek
Yanıyordu eylül

Bir şehidin mektubunu okuyordu eylül
Kan damlamış mürekkeplerini yalıtılarak
"Babam" diye başlıyordu satırlar
"Olur da vatan için ölürsem
Aman ha! sakın ola yıkılma eğme başını
Dökme inci yaşını can babam
Dik dur ki oğlum kızım ve de karım sana emanet
Anlat çocuklarıma anlatamadığım masalları
Anama iyi bak kokla benim için hepsini
Sizi çok seviyorum nedense bu eylül çok üşüyorum"
Yarım kalan satırlar hıçkırığa boğuldu okuyamadı eylül

Allah bilir ya hiç yanmamıştı canı bu kadar
İliklerini parçalıyordu avlusunda yükselen salavatlar
Bir bir soyuyordu acılarını dilimledikçe dilsiz kalıyordu eylül

Yitirdiği her şeyi arıyormuş gibi
Gün yanığında pervane dönüyor leblerin de kan
Karanlık kaba sevimsiz suretlerin tiksintili gülüşlerin kasvetin de
Kirlenmiş yeşilin karanlık gölgesin de çaresizlik soluyordu eylül

Bir eylül ağlıyordu bir eylül !!!